

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 4 noiembrie 2008, pronunțată în cauza F-133/06, Marcuccio/Comisia.

În susținerea concluziilor proprii, recurentul invocă următoarele motive:

- (a) lipsa absolută a cercetării și omisiunea de a se pronunța cu privire la un aspect fundamental al litigiului, în măsura în care ordonanța atacată nu se pronunță cu privire la cererea de declarare a inexistenței *ex lege* a deciziei atacate în fața Tribunalului Funcției Publice;
- (b) lipsa absolută de motivare a celor statuate în ordonanța în litigiu cu privire atât la inadmisibilitatea cererii „de obligare a Comisiei la restituirea către recurent a bunurilor personale”, „de anulare a deciziei în litigiu” și „de reparare a prejudiciului”, cât și la obligarea recurentului la plata cheltuielilor de judecată, pentru deformarea și denaturarea faptelor, lipsa absolută a cercetării, neconcordanță și lipsă de raționalitate, precum și interpretare și aplicare eronată a normelor de drept comunitar;
- (c) eroare de procedură, pentru nerespectarea obligației de a nu ține cont de conținutul memoriului în apărare în măsura în care a fost prezentat tardiv de pârâtă, fiind de natură să prejudicieze interesele reclamantului;
- (d) încălcarea normelor privind un proces echitabil.

Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2009 — Formula One Licensing/OAPI — Racing — Live (F1 — Live)

(Cauza T-10/09)

(2009/C 55/84)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Formula One Licensing BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: B. Klingberg, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Racing — Live SA (Montpellier, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 16 octombrie 2008 din cauza R 7/2008-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată și

- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii din fața OAPI.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „F1 — Live” pentru produse și servicii din clasele 16, 38 și 41.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală internațională „F1” înregistrată cu nr. 732 134 pentru produse și servicii din clasele 16, 38 și 41; marca verbală germană „F1” înregistrată cu nr. 30 007 412 pentru servicii din clasa 41; marca verbală engleză „F1” înregistrată cu nr. 2 277 746 D pentru produse și servicii din clasele 16 și 38; marca comunitară figurativă „F1 Formula 1” înregistrată cu nr. 631 531 pentru produse și servicii din clasele 16, 38 și 41; alte mărci precum „F1 Racing Simulation”, „F1 Pole Position” și „F1 Pit Stop Café”.

Decizia diviziei de opoziție: respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: anularea deciziei atacate, respingerea opoziției și continuarea procedurii pentru cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs a apreciat în mod greșit că nu exista risc de confuzie între mărcile în cauză; încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu a constatat că utilizarea fără un motiv întemeiat a mărcii comunitare respective ar genera un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare și ar aduce atingere acestora.

Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2009 — Özdemir/OAPI — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)

(Cauza T-11/09)

(2009/C 55/85)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Rahmi Özdemir (Dreieich, Germania) (reprezentanți: M. Heinrich, I. Hoes, C. Schröder, K. von Werder și J. Wittenberg, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Danemarca)

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 noiembrie 2008 în cauza R 858/2007-2;
- respingerea opoziției formulate de cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la 25 ianuarie 2005 împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare — cererea de înregistrare nr. 3 493 137 și
- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate în cursul procedurii de opoziție.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamantul

Marca comunitară vizată: marca verbală „James Jones” pentru produse din clasa 25

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea mărcii comunitare nr. 1 107 747, marca verbală „Jack & Jones” pentru produse din clasele 3, 18 și 25; înregistrarea mărcii britanice nr. 2 063 437, marca verbală „Jack Jones” pentru produse din clasa 25; înregistrarea mărcii Benelux nr. 474 622, marca verbală „Jack Jones” pentru produse din clasa 25 și a mărcii daneze nr. VR 1990 06569, marca verbală „Jack & Jones”, pentru produse din clasa 25

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru toate produsele în cauză

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs a apreciat în mod eronat că exista un risc de confuzie între mărcile respective; încălcarea articolului 43 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât nicio dovadă a utilizării nu a fost prezentată camerei de recurs pentru marca britanică nr. 2 063 437.

Recurs introdus la 19 ianuarie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 4 noiembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-87/07, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-16/09 P)

(2009/C 55/86)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- În orice caz:
 - (A.1) anularea în întregime și fără nicio excepție a ordonanței atacate;
 - (A.2) declararea faptului că acțiunea din primă instanță era perfect admisibilă
- În principal:
 - (B.1) admiterea în întregime și fără nicio excepție a cererilor reclamantului formulate în primă instanță;
 - (B.2) obligarea pârâtei la restituirea către reclamant a tuturor cheltuielilor de judecată și onorariilor plătite de acesta, aferente atât procedurii în primă instanță, cât și în recurs
- Sau în subsidiar:
 - (B.3) Retrimiterea cauzei *de qua* Tribunalului Funcției Publice spre rejudecare, în altă compunere

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în speță este Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 4 noiembrie 2008, pronunțată în cauza F-87/07, Marcuccio/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt asemănătoare celor invocate în cauza T-9/09, Marcuccio/Comisia.

În special, recurentul susține că Tribunalul Funcției Publice nu s-ar fi pronunțat cu privire la un punct fundamental al litigiului, și anume posibilitatea de a prezenta o notă semnată de un medic. Se invocă de asemenea lipsa absolută de motivare și caracterul illogic al susținerilor privitoare la pretinsa inadmisibilitate a cererii de reparare a prejudiciului, al cererii ca Tribunalul să declare „existența actelor, faptelor și comportamentelor în cauză, precum și, cel puțin cu titlu incidental, caracterul lor ilicit” și al procedurii în primă instanță în ansamblul său.